

O ENTROIDO

ENTROIDO TRADICIONAL GALEGO.

A palabra Entroido é derivada do latín (introitus) , significa “entrada” ou “comezo”. Tamén se admite a palabra carnaval que ven derivada do italiano (carnevale). A súa orixe remóntase ás festas precristiás da Antiga Grecia. É unha festa de carácter tradicional que se celebra de febreiro a marzo.

En Galiza, dependendo de cada poboación, disfrázanse de diferentes maneiras, os máis coñecidos son os de : Xinzo de Limia , Verín, Laza, Viana e outros máis.

Xinzo de Limia: Comezan as festas tres días antes do propio Entroido, cunha cómica batalla na que cobre de fariña. As súas vestimentas son moi curtas, así lle fan chamar ás máscaras que viandantes con dúas vexigas cheas de aire, branco e unhas polainas negras e unha capa de diversas cores.

domingos antes do todo o pobo se comúns, levan amolados os despois un calzón vermella adornada

Verín: En Verín son 11 días de celebración do Entroido e cada día fan algo diferente, con significado. Neste sitio adoitan disfrazarse cunha máscara tradicional da vila chamada “O CIGARRÓN”, forma parte da lenda e na parte de abaixo adoitan vestir uns pendóns de cores e chocalos para que soen cando van andando por toda a vila.

Laza: Este Entroido é famoso pola súa orixinalidade e pola diferenza aos outros entroidos. O Entroido en Laza comeza un diferenzas cada día. dicilo, son bastante chamadas nome porque levan ovella que lle fai de uns calzóns brancos salta e baila dando privilexio de que vaia botando adoita facer, só o

Xoves e dura 7 días con As súas vestimentas, por así peculiares do pobo, as mascarar “PELIQUEIROS” adoitan este pelica, unha pel de can ou de melena, e na parte inferior levan con flocos. Cando un peliqueiro saltiños pequenos ten o ninguén o pode tocar aínda que formigas e fariña que e o que público pode alteralo e insultalo.

Viana: En Viana os boteiros son únicos. É espectacular o colorido da roupa, a camisa vai bordada con moitas cores en anacos de cintas formando distintas formas, o pantalón , de seda, xeneralmente encarnado, con flocos de cores. Neste Entroido adoitan baixar desde o punto máis alto da vila ata o máis baixo tocando o bombo, algunhas persoas acáballes sangrando as mans de tocar todo o día ata o día seguinte.

Ulla: Os xenerais saen das terras do Ulla, montados sobre cabalos moi adornados, eles con vellos traxes militares, non levan máscaras e tócanse dun pucho tipo napoleónico. Pronuncian desafíos e sermóns, a súa orixe posiblemente estea na invasión francesa.

A comida do Entroido:

As comidas típicas do Entroido tradicional galego son os chourizos, o lacón, a cachucha, a androlla e o caldo aínda que uns elementos fundamentais de sobremesa son as filloas, a bica e as orellas e consúmense maiormente nestas datas.